

عنوان مقاله:

بررسی مفاهیم و معیارهای پایداری اجتماعی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نیلوفر یوسفی قلعه سلیمی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ایران

مهین نسترن - استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، ایران

علی زنگی آبادی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

پایداری اجتماعی یکی از ارکان اساسی در پایداری است که پایداری واقعی بدون توجه به ابعاد اجتماعی توسعه پایدار امکان پذیر نمیباشد. نقش مهم و کلیدی مباحث اجتماعی در طرحها و برنامه‌ریزیهای شهری آن را به یکی از مهمترین ابزارها در برنامه‌ریزیها و سیاستگذاریهای شهری تبدیل کرده است و آن را دریچه‌های برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار قرار داده است. با توجه به مفهوم چند بعدی و گسترده پایداری اجتماعی، شاخصهای مربوطه نیز از طیف وسیعی برخوردار میباشند. پژوهشهای پیشین در مورد توسعه پایدار عمدتاً بر مسایل مربوط به محیطزیست و مسایل اقتصادی متمرکز بودند اما در سال های اخیر پایداری اجتماعی به عنوان یکی از اجزای اصلی توسعه پایدار به شکل فزاینده به رسمیت شناخته شده است و در دستور کار جوامع پایدار گنجانده شده است. اگرچه در سالهای اخیر توجه به پایداری اجتماعی به عنوان یکی از مؤلفه های اصلی توسعه پایدار بیش از گذشته در نوشتارهای توسعه‌دهنده کشورهای پیشرفته نمود یافته، اما هنوز چارچوب مشخص و تعریف شده‌ای از شاخصهای آن در سطح کشور صورت نگرفته است. این مقاله با توجه به عدم وجود بررسیهای منظم و سیستماتیک در مورد این مفهوم سعی در بررسی مفهوم کنونی پایداری اجتماعی و ارائه شاخصهای پایداری اجتماعی دارد. با بررسی تعاریف مختلف معیارهای تعیین کننده پایداری اجتماعی به دو قسمت شاخصهای عینی و شاخص های ذهنی تقسیم گردیده اند که هر یک دارای زیرمعیارهایی میباشند.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، پایداری، پایداری اجتماعی، معیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/462126>

